

de vanskelige Forhold, hvorunder Driften af disse Baner i Begyndelsen vil foregaa, vil medføre et forholdsvis stort Underskud, saa at man rent skønmæssigt kan paa-regne, at disse Baners Drift yderligere vil forøge Underskudet med 4 Mill. Kr.

Til Imødegaaelse af dette forventede Underskud paa op imod 50 Millioner Kr. foreslaas derfor Taksterne forhøjede som angivet i Lovforslagets § 1, nemlig med $33\frac{1}{3}$ pCt. for Personbefordringen og med 50 pCt. for Gods- og Kreaturbefordringen.

Ved denne Forhøjelse kan antagelig indvindes

ved Personbefordringen ca. 15 Mill. Kr.

- Gods- og Kreaturbe-			
fordingen	- 35	—	—
	ialt ca. 50 Mill. Kr.,		

og en saadan ensartet procentvis Forhøjelse vil kunne gennemføres meget hurtigt.

Ved den anslaaede Merindtægt er man gaaet ud fra, at Takstforhøjelsen vil medføre nogen Trafiknedgang, og, naar man har foreslaaet Forhøjelsen gjort mindre for Personbefordringen end for Gods- og Kreaturbefordringen, er det sket, fordi det ved de tidligere Takstforhøjelser har vist sig, at Personbefordringen er mere følsom overfor Prisstigninger end Gods- og Kreaturbefordringen. Saafremt Lovforslaget gennemføres, vil man for Personbefordringen komme op paa en Forhøjelse af de i Henhold til Loven af 1911 gennemførte Takster med gennemsnitlig ca. 100 pCt. og for Gods- og Kreaturbefordringen med gennemsnitlig ca. 200 pCt. Til Sammenligning skal anføres, at Forhøjelserne af Jernbanetaksterne i Sverige fra Verdens-

krigens Udbrud indtil Dato udgør ca. 200 pCt. for Personbefordringen, ca. 300 pCt. for Godsbefordringen, medens de tilsvarende Procenttal for Tyskland udgør ca. 400 og 500.

Slutningsbestemmelsen i Lovforslagets § 1 er affattet som sket for at kunne bevare det nuværende Forhold mellem 3., 2. og 1. Klasse, nemlig 2. Klasse lig 2 Gange 3. Klasse og 1. Klasse lig 3 Gange 3. Klasse og det nuværende Forhold mellem Enkelt- og Dobbeltbilletter, nemlig en Dobbeltbillet lig 2 Gange en Enkeltbillet. Saafremt denne Slutningsbestemmelse ikke optages, vilde i visse Tilfælde Priserne for 2. Klasses og 1. Klasses Billetter samt Dobbeltbilletter blive noget lavere end efter de angivne Forhold, hvad der vilde være upraktisk.

Det har for hver af de tidligere Takstforhøjelser under Krigen vist sig, at det ikke alene har været nødvendigt at forlænge dem, men at gaa til yderligere Takstforhøjelser, og da der ikke synes at være Udsigt til Nedgang i Udgifterne i en nær Fremtid, og da tilmed Statsbanedriften, selvom Takstforhøjelsen gennemføres, og Beregningerne holder Stik, intet egentligt Overskud vil give, maa man anse det for rigtigt at lade den nu foreslaaede Takstforhøjelse virke i 2 Aar.

Ved Lovforslagets § 2 har man derfor foreslaaet at give Loven samme Gyldighed som Loven af 21. December 1918, hvilket vil medføre, at den noget kortere Gyldighed for nogle af Takstforhøjelserne efter Loven af 4. Oktober 1919 maa bortfalde, jfr. herom Lovforslagets § 3.